

عنوان مقاله:

طراحی مرکز محله، گامی به سوی احیای نظام سکونتی محلات قدیمی (نمونه موردی: محله ی عودلاجان تهران)

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

داود رضایی - استادیار گروه معماری دانشگاه زنجان،

فاطمه عباسی زمهریر - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

محله شهری را میتوان هسته ی اصلی نظام شهری و همچنین خردترین واحد در نظام برنامه ریزی شهری به شمار آورد، که امروزه به دلیل رشد فزاینده ی ابعاد شهری دچار تغییرات و چالش های نوینی گشته است. تغییراتی که نهایتاً سبب از دست رفتن هویت محلات و مهاجرت معکوس ساکنان به وسیله ی نظام گسیختگی های کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و معنایی خواهد شد. محله ی عودلاجان واقع در منطقه ی 12 تهران؛ ضمن دارا بودن ارزش تاریخی بسیار، به دلیل فرسودگی کالبدی و کارگری بالا، دچار معضلات بسیاری همچون؛ خروج ساکنان اصیل از محله و افزایش تعداد ابنیه ی متروک شده است. به منظور ارایه ی راه حلی در این خصوص، میبایست به نوع نگرش به مفهوم محله در گذشته و امروز و عوامل و معیارهای اثرگذار در تبیین این دو مفهوم پرداخت. تحقیق حاضر که با روش توصیفی- تحلیلی انجام گرفته است در تلاش است؛ با استفاده از نتایج تحقیقات بنیادی و مطالعات میدانی، مشترکات میان الگوهای شهری کهن و نظریات مطرح جدید را یافته و براساس نظام جاری محله ی سوژه، به افزایش سطح مطلوبیت فضایی و احیای حیات جمعی از طریق طراحی مرکز محله بپردازد.

کلمات کلیدی:

سکونت، حیات اجتماعی، مرکز محله، الحاق، بافت فرسوده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/775985>

